

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 736/2015
01.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.Д., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Е.Д., адвоката П.С. и адвоката А.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.95/13 од 17.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 961/14 од 24.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Е.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.95/13 од 17.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 961/14 од 24.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.95/13 од 17.03.2014. године окривљени Е.Д., између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци.

Истом пресудом, обавезани су окривљени Е.Д., Н.Х. и С.А. да суду на име стварних трошкова кривичног поступка учњених на терет буџетских средстава а на име обављених вештачења и на довожења из КПЗ Ниш и КПЗ Пожаревац "Забела" солидарно плате износ од 204.678,68 динара, а окривљени Е.Д. и износ од 71.889,90 динара у року од 3 месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и судски паушал у износу од 15.000,00 динара, такође у року од 3 месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 961/14 од 24.03.2015. године делимичним усвајањем жалбе бранилаца окривљених С.А., Н.С. и Е.Д. преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу К бр.95/13 од 17.03.2014. године тако да је окривљени Е.Д., поред осталих, оглашен кривим због извршења кривичног

дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за која је осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца.

Истом пресудом обавезан је окривљени Е.Д. да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 24.166,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док су у преосталом делу, између осталих, жалба браниоца окривљеног Е.Д. и жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Е.Д., адвокати П.С. и А.Ђ. због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 438. став 2. тач. 1, 2. и 3. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене кривичног закона а што је све довело до погрешне одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак или исте преиначи и ослободи окривљеног Е.Д.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, браниоци окривљеног Е.Д. навођењем као разлога за подношење захтева за заштиту законитости битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, само формално означавају повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева, оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, браниоци окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводе да чињенично стање у побијаним пресудама није правилно оцењено, како у погледу тока самог критичног догађаја, тако и у погледу механизма настанка повреде првоокривљеног и околности које су претходиле критичном догађају. Надаље браниоци наводе, да су наведене повреде закона на штету окривљеног Е.Д. учињене и одбијањем да се изврши реконструкција догађаја, да се изврши вештачење окривљеног од стране вештака неуропсихијатра у вези провере његове урачунљивости, као и на тај начин што критичном приликом нису предузете одговарајуће службене радње од стране стражара пре доласка истражног судије, није оцењена одбрана трећеокривљеног да је поступао у нужној одбрани, као и околност да није постојало заједничко деловање окривљеног Д. и окривљеног Х.

По налажењу Врховног касационог суда у поднетом захтеву је само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева – погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, па је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног Е.Д. у овом делу оценио као недозвољен.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП обзиром да наведене повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законски основ за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**